

ŚRODA 3 CZERWCA 1931

Starostwo Grodzkie Białostockie
Egzemplarz do wykazu

GAZETA 10. DZIENNIK ILUSTROWANY DZIENNIK DOBRY! BIAŁOSTOCKA

Oszusiączy bohafer? Cieżkie zarzuty przeciw prof. Piccard

BRUKSEL, 2. 5. W brukselskim dzienniku „La dernière heure” ukazał się sensacyjny artykuł, podający w wątpliwość wyniki lotu prof. Piccarda. „La dernière heure” stwierdza, że prof. Piccard nie miał żadnych aparatów kontrolujących wysokość lotu i prócz słów samego profesora nie istnieja żadne dowody, że istotnie osiągnął on 16 kilometrów wysokości, że był w stratosferze.

„Cóż to za dziwne niedopatrzenie u człowieka” — pisze „La dernière heure” — „który rozpoczętając swój lot, całemu światu zapowiedział, że zamierza nobić wszystkie dotychczasowe rekordy! To niedopatrzeni edziwne jest tembardziej, że jeszcze dookoła żadnej „wyciecz-

ki w stratosferę” nie czyniono z góry tyle hałaśu i tyle reklamy”

W dalszym ciągu dziennik stwierdza, że budowa balonu prof. Piccarda była tego rodzaju, że nie mogła wytrzymać tak niskiego ciśnienia, jakie panuje

na wysokości 16 kilometrów, tj. 0,1 atmosfery.

Przytaczając w końcu zdanie profesorów niemieckich Bersona i Süringa, którzy odbywszy lot na wysokość 10.800 metrów kategorycznie stwierdzili, że ża-

den aparat, lżejszy od powietrza, nie może osiągnąć wysokości większej, niż 14—15 tysięcy metrów i wyżej można do lecieć tylko samolotem. — „La dernière heure” wyraźnie oświadcza, że nie wierzy w sześć kilometrów prof. Piccarda i żąda, aby odpowiedział na następujące pytania: Dlaczego nie zabrał z sobą należycie ostemplowanych i zapłombowanych aparatów rejestracyjnych, na jakiej podstawie twierdzi, że osiągnął taką, a nie inną wysokość, na jakiej zasadzie fizycznej czy konstrukcyjnej balon prof. Piccarda znosi ciśnienie 0,1 atmosfery, kiedy nawet metalowe rusztowanie „Zeppelina” nie wytrzymuje w tak niskim ciśnieniu naporu gazu, jakim jest wypełniony?

10-procentowy dodatek dla policjantów wypłacono wczoraj w formie zapomogi

Z rozporządzenia Głównego Komendanta Policji Państwowej, płk. Jagryma-Maleszewskiego, do zmniejszonych, wskutek potracenia 15 proc. dodatku, poborów dopłacono wszystkim funkcjonariuszom policji 10 procentową zapomogę jednorazową.

Jak słyszać wypłacanie tej zapomogi ma być dokonywane również w przyszłości; w ten sposób faktyczna zniżka poborów w policji wyniosłyby tyleż, co w wojsku, to znaczy 5 proc.

Program gospodarczy rządu w odczycie wiceministra skarbu

Wczoraj, około godziny 11-jego zebrał się klub parlamentarny Bl. Bezp. na pełne posiedzenie, celem wysłuchania odczytu wiceministra Skarbu, p. Stefana Starzyńskiego na temat aktualnych zagadnień gospodarczych.

Myśl przewodnia odczytu, który trwał około dwu godzin, da się streszczyć w wypisaniu na

stepujących postulatów: 1) konieczność utrzymania w polityce gospodarczej zasad solidarności klas społecznych; 2) potrzeba ułatwienia dostępu do Polski kapitałów zagranicznych i 3) utrzymanie reform społecznych w zakresie, który nie obciążałby zbytnio kosztów produkcji.

Panika na giełdzie w Nowym Jorku Szalony spadek akcji i papierów

NOWY JORK, 2. 6. Na giełdzie nowojorskiej przy Wallstreet wynikła nieoczekiwana panika. Bankierzy poczeli gwałtownie wyzbywać się papierów wartościowych i akcji. W przeciągu pół godziny niektóre akcje straciły trzecią część wartości.

Pomimo wysiłków, paniki nie

zdolano opanować. Kursy spadają w dalszym ciągu.

W związku z krachem giełdowym, niektóre dzienniki nowojorskie wypuściły dodatki nadzwyczajne.

Spodziewane są w Nowym Jorku liczne bankructwa.

Wojna Watykanu z Rzymem na tle awantur faszystowskich

RYM, 2. 6. — W kołach zbliżonych do Watykanu twierdzi, że Papież zgłosił u króla włoskiego protest przeciw ostatnim wypadkom rozbijającym się we Włoszech, a szczególnie dekretem Mussoliniego, rozwiażącemu związki katolickie. Doszło już do stanu takiego naprężenia, że liczą się nadal z mo-

żliwością zerwania stosunków dyplomatycznych. Odwołanie nunciusa pociągnęłoby za sobą zerwanie konkordatu, a co zatem idzie, przełożenie układów laterańskich. W ten sposób Papież stałby się znowu dobrowolnym więzniem Watykanu.

Adwokat Hofmoki-Ostrowski skreślony z listy obrońców wojskowych

Zarządzeniem z dnia 29-go maja r. b. adwokat dr. Zygmunt Hofmoki-Ostrowski skreślony został z listy obrońców wojskowych. Konsekwencja skreślenia tego jest niemożność stawania

dr. Zygmunta Hofmoki-Ostrowskiego w charakterze strony przed sądami wojskowymi.

Jak się zdaje, zarządzenie to nastąpiło w związku z procesem mjr. Kubali.

Kto będzie następcą gen. Konarzewskiego?

Jedno z pism wczorajskich podaje wiadomość o kandydatach na stanowisko wiceministra spraw wojskowych, wymieniając wśród nich gen. Rydza-Smigłego, względnie gen. Sosnkowskiego, a na stanowisko zastępcy płk. Langera.

Jak się dowiadujemy, wiadomości te są bezwzględnie nieprawdziwe, a sprawą wogóle dotychczas nie jest zdecydowana. Kandydatem na stanowisko wiceministra spraw wojskowych jest, jak stwierdza, jeden z dowódców korpusu,

Runął most pod Kołem

Na szlaku Warszawa — Poznań pod Kołem zalał się most nad rzeką Wartą. Wypadku z ludźmi nie było. Ruch kolejowy przez most został całkowicie wstrzymany. Ruch pieszy odbywa się tylko po jednej stronie.

Morderczy wybuch granatu

PARYŻ, 2. 6. Donoszą z Damaszku, że na placu ćwiczeń eksplodował granat. Siedmiu żołnierzy francuskich poniosło śmierć na miejscu. Trzech zostało ciężko rannych.

Smierć komisarza G. P. U.

MOSKWA, 2. 6. — W Lenigradzie niewykryty sprawca za mordował na dworcu Mikołajewskim kierownika kolejowego, G. P. U. Kozłowa.

Min. Strassburger objął urzęduowanie

Komisarz Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku p. Strassburger po ukończeniu urlopu powrócił do Gdańska i objął urzęduowanie.

Grób czterech lotników

METZ, 2. 6. Wczoraj pod miastem spadł wojskowy samolot. Czterej członkowie załogi ponieśli śmierć.

Ułaskawienie starca-dzeciobójcy

Pat. prezydent Rzeczypospolitej ułaskawił skazanego na śmierć 76-letniego mieszkańców Belska. Starzec ten dopomógł pracującemu u niego dziewczynie do pochowania zwłok zabitego poworodka. Był on ojcem owego niemowlęcia.

Ułaskawienie nastąpiło ze wzgledu na podeszły wiek przestępca.

Groźna katastrofa kolejowa

RYGA, 2. 6. — Na kolejach sowieckich w pobliżu Witebska zdarzyła się katastrofa kolejowa. Wskutek złego nastawienia zwrotnic y pociąg pośpieszny wpadł z całym impetem na pociąg osobowy. Siedem wagonów uległo całkowitemu zniszczeniu. Ilość zabitych i rannych nie została do tej pory ustalona.

Wielkie awantury w fabryce

Inżynier wywieziony przez robotników w taczce

ŁÓDŹ, 2.6. W dniu wczorajszym fabryka Józefa Rychtera przy ul. ks. Skorupki 19 w Łodzi.

Była terenem berzylowych zajęć.

Od 5 lat w fabryce tej pracował w charakterze kierownika ruchu inż. Otto Langholz, wydalony przed dwoma miesiącami przez firmę i postawiony w stan oskarżenia za rzekome nadużycia. Obecnie syndyk masy upadłościowej firmy wobec oczyszczania się inż. Langholza z zarzutów powołał go ponownie na poprzednie stanowisko.

Wczoraj inż. Langholz przybył do fabryki i oświadczył majstrowi, że obejmuje z powrotem swoje funkcje. Ponieważ inżynier nie przedstawił żadnego dowodu pisemnego, majster oświadczenie je go nie przyjął do wiadomości.

Doszło do awantury.

Ofiary na powodzie w Wileńszczyźnie

Ogółem do dnia 1-go czerwca r. b. wpłynęło na rzecz ofiar powodzi na Wileńszczyźnie 162.731 złotych.

Zjazd „Rodziny Wojskowej”

W sobotę i niedzielę dn. 6 i 7 b. m. odbędzie się w Warszawie w salach kasyna garnizonowego przy al. Szucha doroczny walny zjazd stowarzyszenia „Rodzina Wojskowa”.

Zjazd poprzedzi msza św., odprawiona w kaplicy w Lazienkach, poczem zgromadzeni przystąpią do obrad plenarnych i komisyjnych, które potrwają przez dwa dni i zakończą się wybarami uzupełniającymi do zarządu naczelnego.

Sowiecka trucizna dla Azji

RYGA, 2.6. — Rada komisarzy ludowych wyaszczyowała pół miliona rubli na budowę nowej stacji radiowej w Taszkencie. Nowa stacja radiowa o sile 150 kw. ma prowadzić propagande komunistyczne w Afganistanie, Persji i Indiach.

Rzeka wyrzuciła zwłoki dziennikarza

RYGA, 2.6. — W porcie rybnym wyłowiono zwłoki dziennikarza Michelsona, współpracownika pisma „Siedemnaście”, który w roku ubiegłym zginał w niewyjaśnionych okolicznościach. Stwierdzono, iż Michelson utonął w Dźwinie i dopiero obecnie rzeka wyrzuciła jego zwłoki do portu.

Olbrzymi meteor spadł z nieba

RYGA, 2.6. — W pobliżu stacji Selsawa na Łotwie spadł meteor potwornych rozmiarów, którego otaczała niezliczona liczba małych odłamków. Zetknieniu meteora z ziemią towarzyszył potężny wstrząs, odczuwany w promieniu kilkunastu kilometrów.

Po stronie majstra staneli wszyscy robotnicy w sile 1.500 ludzi. Inżyniera załadowano na taczki i wywieziono z terenu fabrycznego za bramy.

Tymczasem podczas awantur,

podobno jeden z robotników wstrzywał maszynę parową, tak, że wszystkie warsztaty stanęły.

Zebrały na dziedzińcu tłum robotników domagał się uruchomienia fabryki. Kierownictwo firmy

wywiесilo komunikat, że fabryka zostaje zamknięta na czas nieograniczony.

Wśród wzburzonych robotników po raz drugi pojawił się inż. Langholz. Cale oburzenie tłumu skierowało się przeciw niemu,

robotnicy usiłowali rzucić się na niego, ale zaalarmowana policja w sile jednego plutonu przybyła w najgorętszym momencie i otoczywszy inż. Langholza prowadziła go z fabryki, chroniąc go w ten sposób przed niechybnym pościgiem.

Wysłana do syndyka delegacja robotników nie została przyjęta.

Dziś rano robotnicy interweniowali u inspektora pracy z powodu zamknięcia fabryki. (Ro).

Pan Prezydent w Lublinie w otoczeniu bohaterów z pod Jastkowa

Dziś wyjeżdża do Lublina na uroczystość Bożego Ciała p. Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu święty.

Z ramienia rządu towarzyszyć będzie p. Prezydentowi: wicepremier płk. Pieracki i minister P. i H. gen. Zarzycki.

P. Prezydent Rzeczypospolitej w czasie swego pobytu w Lublinie obecny będzie na poświęceniu pomnika - szkoły zdobudowanej w Jastkowie przez Zw. Legionistów na pamiątkę legionistów poległych

tam w bitwie stoczonej przez 4 pułk Legionów Polskich.

W bitwie tej wzięli podówczas udział m. in. wicepremier Pieracki, który był ciężko ranny jako ówczesny dowódca 7 kompanii tego pułku, oraz min. Zarzycki, ówczesny kapitan i adjutant pułku. Z ramienia władz sejmowych obecny będzie na uroczystości wicemarszałek Sejmu dr. Polakiewicz prezes Związku Czwartaków, który w czasie tej bitwy, jako oficer 4 pułku otrzymał również ciężka ranę postrzałowa.

Sprawy gospodarcze i budowlane przedmiotem prac rządu

Wczoraj popołudniu odbyło się pierwsze posiedzenie rady ministrow nowego rządu premiera Przywat szeregu spraw politycznych i gospodarczych.

W tym tygodniu odbędzie się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego R. M. Na posiedzeniu tem lub też na jednym z następnych poruszone będą sprawy budowlane w związku z kilkutygodniową pracą

imedzynarodowej komisji do spraw budowlanych.

Wyniki tej komisji będą przedmiotem obrad komitetu.

Nowo mianowany minister przemysłu i handlu, gen. dr. Ferdynand Zarzycki złożył wczoraj w godzinach południowych wizytę marszałkowi Sejmu, p. Świtalskiemu i marszałkowi Senatu, p. Raczkiewiczowi.

Grób na dnie morza załóg dwóch łodzi podwodnych

HELSINGFORS, 2.6. — Komisarz Woroszyłow wydał rozkaz dalszego prowadzenia prac nad wydobyciem zatopionej sowieckiej łodzi podwodnej nr. 9. Po wydobyciu łodzi z dna morskiego 27 marynarzy sowieckich zostało pochowanych na cmentarzu wojskowym w Kronsztacie. W Moskwie kursuje uporczywie pogłoska, iż również druga sowiecka łódź podwodna zatonęła w zatoce fińskiej naskutek zderzenia z krajuownikiem.

Tajemniczy dramat w hotelu Smierć dwojga kochanków

ŁÓDŹ, 2.6. — Do Łodzi przybył wczoraj kupiec leczycki Maks Mendel Bialek w towarzystwie 30-letniej przyjaciółki Hedy Spiegel. Wynajęli oni pokój w hotelu przy ul. Cegielnianej. O godz. 5-ej rano

stanie pochowanych na cmentarzu wojskowym w Kronsztacie. W Moskwie kursuje uporczywie pogłoska, iż również druga sowiecka łódź podwodna zatonęła w zatoce fińskiej naskutek zderzenia z krajuownikiem.

slużba zaalarmowana została strzelami. Bialka założono martwego na podłodze pokoju, kobieta zaś była ciężko ranna. Po przewiezieniu jej do szpitala wkrótce zmarła.

Na tropie groźnych bandytów w lasach Małopolski Wschodniej

LWÓW, 2.6. — Na szosie pod Rohatynem w Małopolsce Wschodniej nieznani sprawcy zamordowali postać pocztowego, który niósł do jednej z miejscowości pieniadze i listy wartościowe z dolarami. E-

nergiczny pościg doprowadził do ujęcia bandyty Aleksandra Giżyckiego, który przyznał się do zbrodni i wymienił nazwisko wspólnika swojego, Iwana Janusza, który ukrywa się dotąd w lasach.

Kobieta--bohaterka zginęła ratując tonącą uczeńkę

GRODNO, 2.6. — Szkoły powszechnie z gm. Indurskiej, pow. Grodzieńskiego, urządzili w ubiegłą sobotę wycieczkę do wsi Grajno, na brzegu rzeki Swisłocz. Podczas kapeli dwie uczeńnice, nieumiejące pływać, trafily na głębię i zaczęły tonąć.

Widząc to, znajdująca się na brzegu żona osadnika wojskowego, Buckowa, rzuciła się do wody aby je ratować, lecz sama utonęła. Jedną z dziewczynek zdołano uratować. Buckowa zaś i druga uczeńica utonęły.

Cieżka choroba p. Jana Dąbskiego

W stanie zdrowia vice-marszałka Sejmu, p. Jana Dąbskiego, który jest już od dłuższego czasu chory, nastąpiło pogorszenie. Dąbskiego przewieziono do szpitala.

Przewiezienie więźnia-generała

General Żymierski, który na podstawie wyroku sądu wojskowego odsiadywał w więzieniu mokotowskim w Warszawie kare 5-letniego więzienia został nagle przewieziony do więzienia w Cieszynie. Gen. Żymierski kończy już swą karę i ma być niebawem wypuszczony na wolność.

Strajk robotników w Sanockiej fabryce wagonów

KRAAKÓW, 2.6. Robotnicy „Sanockiej fabryki wagonów” w Sanoku urządzili strajk wojenny jako protest przeciw projektowanej przez zarząd fabryki zniżce płac. Strajk ma przebieg spokojny. Prowadzone rokowania nie doprowadziły dotąd do rezultatu.

Ranek dobry ale cały dzień zły

Godziny ranne zapowiadają się bardzo dobrze i mogą przynieść zarówno lepsze perspektywy finansowe, jak i nowe oryginalne projekty na przyszłość. O godz. 13-ej nadzieje gorsza passa, która stopniowo będzie się stawać coraz bardziej ujemna. Wieczór zapowiadza się również bardzo nimi.

Podejrzewamy się pogody

Pomorze, Wielkopolska, Polska Środkowa, Śląsk. Podhale i (naogół) polepszenie się stanu po Tatrach: Zachmurzenie zmienne gody). Cieplej. Słabe wiatry zachodnie.

Giełda

Dolar 8.91 i pół.
Bank Polski 122.50
5 proc. poż. konwers. 47.75.
Rubel złoty 4.71 i pół.

Czy wiecie co to jest nędza dzieci wielkiego miasta?

— Panie hrabio! Złociński!! Dyrektorze szanowny!!! — Kup pan biskupów! Dla pani ładnej — niech pan kupi jeden bukiecik! — Natrętnie zahęga droge i ani słowem, ni gestem, wiedząc, że wytrwałość zwycięzy, nie daje się odpędzić chuligawie, w oddarnej sukience dziewczę.

— Złodziej! Trzymaj złodzieja!! — Po chwili zamachu, wywołanego okrzykiem przechodnie łapią „złodzieja” 12-letni chłopak w podartej, czarnej jak święta ziemia koszulce.

wychwał przed chwilą torbę z rąk jakaś starszej pani. Przestępco zapiera policjant, wśród głosnych uwag świadków: „Szczepiak taki, smarkacz moja pani i już złodziej!”

— Józefek! Na rany Boskie! Trzy naście ci lat i już pijany do domu wracasz??!

— Nie brzecz matka! A jak stary chłopiec, to mu wolno? Za „swoje”, zarobione pije!

Przytulona do muru, obok ciemnej wieki bramy, przywołuje „zawianego” przechodnia: „Pobawi się panic! Niedrogo wezmę!” W chwili potem, cuchnący spirytusem oddech miesza się w poutnej „konferencji” z oddechem młodej piernastoletniej dziewczyny.

Z upuściowanej twarzy, wyżera para jasnych, dziecięcych oczu. Te oczy, potrafia jednak dobrze „oceniać” pości i śmiało w każdy brud i zło spoglądają.

Czy domyślasie się Czytelnicy o kim mówimy? Czy znacie te obrazki? Czy widzieliście młodocianych zebraków i złodziei, małe kwiaciarki, ulicznice, gromady małych urwiów, którzy grając w „klipę” przy tynsztokach łakomie nadstochują wszystkiego, co „starsi” robią, którzy fachowo rozprawiają

o kradzieży, pijanistwie i rozpuście? To

dzieci wielkiego miasta.

To tysiączne rzesze przyszłych obywatele Państwa. To produkty nędzy, głodu, braku opieki ze strony rodziców lub opieki, popychającej do grzechu. To wreszcie przyszły pokarm dla wiezień i aresztów, dla przytułków i szpitali.

W r. 1919-tym zostały w Polsce ustanowione

sądy dla nieletnich.

Po latach 11-tu mamy trzy sądy: w Warszawie, Łodzi i Lublinie. Do sądów tych są kierowani wszyscy młodociani przestępcy poniżej lat 17-tu.

Zasada i działalność tych sądów można streszczyć w jednym krótkim zdaniu: „Zamiast karać, należy dziecko wychowywać”.

Ażeby lepiej zrozumieć, jakie znaczenie społeczne i wychowawcze mają sądy dla nieletnich, przyjrzymy się obrazkowi z czasów przed ich istnieniem.

Podmiejska kolejka Wilanów — Warszawa jadzie rano

gromada przekupek mleka z pełnymi smacznego napoju dzbanami. Razem z nimi jada ucznicy.

W pewnej chwili robi się gwałt i zamieszanie. Czerwona z gniewu przekupka trzyma za kołnierz smaracza, schwytanego na gorącym uczynku kradzieży. Winny dostaje się w ręce policjanta, który go pod „strażą” przeprowadza do sądu pokoju. Tu przy masie świadków, po odczytaniu protokołu oskarżyciela rozpoznana się przewód sądowy, z którego wynika, że malec cierpiąc nieżycie i głód w domu, korzystając z nieuwagi właścicielki, „pociągnął” z bafiki kilka tyków mleka. Ludzki sędzia po udzieleniu nagany uniwinią przestępca,

lecz skutki pozostają.

W szkole krzyczeć będą za nim: „Złodziej złodziej!” Dla niego są mego przestało być już straszne słowo: sąd i złoczyńca. Już się z tem oswoił ambicja zanika i kowieczy, czy za rok lub dwa nie ujrzymy go znowu na ławie oskarżonej.

nych. Tym razem popełni przestępcość świadome. Przecież mu wszystko jedno. I tak jest już „złodziejem” karanym w sądzie. Teraz będzie recydywista.

Mila się ci wszyscy, którzy sądzą, że hamulec dla złych popełniów jest obawa przed karą. Nigdy! To następuje później. Najpierw jest zawsze

obawa przed karą.

a najciujszą ambicję, największą wrażliwość, posiadają dzieci. Wszystkie dzieci, dzieci milionera i žebraka, dzieci królewskie i robotnicze. Dlatego sądy dla nieletnich sądzące przy drzwiach zamkniętych, sprawdzające winnych nie policja, a przez specjalnych kuratorów i kuratorki, szukające winnych nie w dziecku, lecz w okolicznościach, które go do grzechu pochnęły, prowadzone przez znających dusze dziecka sędziów, są jedną z największych zdobyczy teraźniejszości, przewidującej przyszłość społeczeństwa, narodów i świata.

Szczyt nienawiści do wojska Ukaranie wielokrotnego dezertera

Przed sądem wojskowym w Warszawie stanął wczoraj rzadki okaz

wielokrotnego dezertera.

Jest nim kanonier Mikołaj Maksymowicz z pierwszego pułku artylerii nauczeńszej. W 1925 r. za dezercję ukarany on był 9-miesięcznym więzeniem, zaś w 1926 roku jednorocznym więzeniem.

Malo mu widocznie było tego, skoro w 1927 r. zmówiony się z kilkoma towarzyszami broni — zbiegł do Czechosłowacji. Wi-

docznie miał zamiar pozostać na stałe zagranica, gdyż na krótko przed ucieczką

sprzedał chudobe.

pozostawiona mu przez rodziców.

W 1929 r. władze czeskie wydały Maksymowicza, który właśnie ukończył tam odsiadwanie kary za popełnioną kradzież. Skuty w kajdany, Maksymowicz pod eskortą transportowany był do Warszawy. Zuchwały dezerter w czasie drogi nie zawała się narazić swego życia i z pe-

dzaczągo pociągu mimo, że miał założone kajdany

wyskoczył

w pobliżu stacji Zabkowice. Rozkuł kajdanki i ponownie zbiegł do Czechosłowacji. Schwytano go w Pradze czeskiej i odstawiono do granicy. Tym razem zdwojono pieczę nad dezerterem i przetransportowano go do Warszawy.

Wojskowy sąd okręgowy w Warszawie, rozważwszy tę sprawę, skazał go na 5 lat ciężkiego więzienia, wydalenie z wojska i pozbawienie praw.

Każdy ma prawo głosu

NOTATNIK SKARG

Józefa Gawędy

„KREW SPRZEDAM TANIO”. Bezrobotny ofiarowuje krew do transfuzji, by zarobić na protezach.

W oddalonym szybie kopalni „Silesia planeten” w Niemczech zdarzył się tragiczny wypadek.

Skalista bryła oderwana wybuchem naboju dynamitowego znała się nogę robotnikowi. Robotnik był jeńcem cywilnym i pochodził z Warszawy. Było to w r. 1916 — na terenie Niemiec po wybuchu wojny zatrzymano Polaków. Zarząd kopalni zajął się troskliwie rannym manu, że ten był jeńcem i w dodatku Polakiem.

Noga amputowano i zalecono w miejscowym szpitalu. Inwalida pragnął otrzymać tandemową protezę, tzn. dymisję bez odszkodowania.

Po latach włóczęgi znalazły się wreszcie w kraju. Znowu jest bez pracy, w dodatku niemiecka proteza podobała się i jest nie do użytku. Za pośrednictwem naszych władz

stała się inwalida otrzymać odszkodowanie od kopalni, ale Niemcy nie chcą o niczem słyszeć.

Wydział opieki komisariatu Rządu musiał odmówić mu zastrzału, gdyż jego ucięta nogą nie pasuje do żadnego paragrafu ustawy o zaspakajeniach dla b. jeńców cywilnych.

Pograżony w ostatniej rozpaczliwej sytuacji biedak na chroboczącej protezie do mnie z prośbą, aby zamieścić mu bezpłatne ogłoszenie tej treści:

„Jestem zdrów, nigdy na nic nie chorowałem, sprzedam tanio swoją krew do transfuzji. Polecam się gorąco urodzonym P.P. Lekarzy i Chorych, potrzebujących zdrowej krwi”.

Za pieniadze otrzymane ta droga zamierza kiełka kupić sobie nową protezę, która mu pozwoli pracować.

Oferta wyraźna — nie chodzi tu o żaluzję, tzn. o zwykły handel. Krew to jedyny towar, który ma

jeszcze do sprzedania nieszczęśliwy bezrobociny.

Łaskawych reflektantów proszę o jaknajrytualniejsze skomunikowanie się ze mną listownie lub telefonicznie, a udzielę chętnie adresu dostawcy krwi.

ZEMSTA AMORA”.

Wróg kobiet pokonany przez piękną brunetkę.

„Mam lat 22, przystojny, z lepszym domu, cieszę się pierwszorzędną opinią — każdej się podobam, lecz z żadną nie obcowałem, ponieważ nie znosiłem kobiet tak, że nigdybym sobie nie przedstawił, żeby „która” kiedykolwiek mi się spodobała, — aż wreszcie przed 8-mi miesiącami zapoznałem się z piękną brunetką panną C., którą pokochałem.

Kocham ją nad życie, — z poczatkem byłem mniej więcej pewny jej wzajemności, — randek sobie zamówić nie chciała — widywalem ją rzadko, zawsze spotkanie nasze było przypadkowe, mimo to po rozmowie z nią poznalem, że nie byłem jej obiektywny, aż już przeszło 6 tygodni, odkąd stara się unikać moje towarzystwa, wprost daje powód do poznania, że jest jej w mojej obecności nie wygodnie.

Na zadane jej pytanie dlaczego?

— odpowiedzi nie daje; próbował ją nawet listownie, niestety zawsze moje pisma bez odpowiedzi.

Nie jestem z tego powodu tak strasznie zrozpaczony, tylko chodzi mi o to, ponieważ jest to jedyna kobieta, która mi się spodobała i której Kocham. Jak mam postąpić, by ją nie stracić?

Proszę o szczerą radę, muszę również zaznaczyć, że mam silną wolię, tak że będę mógł się kierować ściśle według podanych wskazówek. B. ze Stanisławowa”.

— Panie B. Może Państwo obecne kłopoty to odwet, jaki robi sobie na Panu stanisławowska, która Pan dotąd wzgardziła. Poproszę o zemstą Amora.

Konkretna przyczyna niepowodzenia pięknej brunetki, jest prawdopodobnie to, że zainteresowała się kimś innym. O tem chyba może się Pan łatwo przekonać?

I jeśli tak jest, opierając się na Państkim oświadczeniu o silną woli, radzę się nie narzucić. Ale i nie unikać — tylko w rozmowie nie poruszać zupełnie tego niewidzialnego i bolesnego tematu. Mówić o wszystkim, tylko nie o miłości. Stanie się Pan przez to interesującym i jednym Pan tam jeszcze jakie szanse, odniesie Pan zwycięstwo.

Ośmiometrowy wąż

Słynne nowojorskie muzeum przyrodnicze Fielda otrzymało okaz samicy największego na świecie węża z gatunku pythonów, złowionego nad rzeką Ogan na Sumatrze. Mierzy ona prawie 8 metrów długości. Na zdjęciu dozorcy, oglądający świeżo wykutą z jaj pociechy samicy — pythona.

„Nawała bolszewicka” Wszel i te widowisko we Lwowie

W pierwszych dniach czerwca b. r. na boisku 19 p. p. we Lwowie odegrane będzie widowisko p. t. „Nawała bolszewicka” czyli rok 1920.

W widowisko łączyć będzie w sobie obrzędy polskiej wsi z obrazami batalistycznymi przy udziale wszystkich rodzajów broni.

Sceny te przedstawiać będą poszczególne epizody wojny z bolszewikami. W widowisku wezmą udział aeroplany i auta pancernie.

Punktem kulminacyjnym przedstawienia będzie apoteoza Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Czytajcie Przegląd Sportowy

Cwiczenia strażu ogniowej

Podrzucańe kolegów na brezentowej płacie, dla oswojenia ich z niemilem i częstymi wypadkami zeszkakiwania z płonących domów na płachty ratownicze.

CZYTAJ CIE CYRULIKI WARSZAWSKIEGO

„Radosna” rocznica klęski

Berlin obchodził entuzjastycznie 15. rocznicę bitwy morskiej pod Skagerrak, w której, wbrew fałszywym komunikatom niemieckiego sztabu generalnego, zwyciężyła flota angielska. Entuzjazm ludności Berlina na tle tej rocznicy mówi wyraźnie o nastrójach panujących w Niemczech.

Jugosłowiańscy leśnicy w Warszawie

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przyjął delegację jugosłowiańskich studentów leśników, bawiących się w Polsce na wycieczce instrukcyjnej.

Jeszcze jeden skandal w policji amerykańskiej

Policja w Pittsburghu aresztowała niedawno Polaka, nazwiskiem Golab, który leżał nieprzytomny na ulicy.

Golaba sprowadzono do komisariatu, gdzie jako pijanego trzymano go bez opieki lekarskiej przez całą noc. Gdy rano zjawili się przy nim policjanci,

Golab był już zimny.

Obdukcja lekarska nie wykazała ani ślady alkoholu, natomiast stwierdzono u niego złamanie podstawy czaszki.

Prawdopodobnie Golab, idąc w nocy, upadł tak nieszczerście, że uderzył głowę o kamień, albo o słup latarni i odniósł śmiertelne obrażenia.

Obecnie wdowa po zmarłym J. Golabowej, skarzy zarząd miasta Pittsburgha o zwrot kosztów pogrzebu

w kwocie 544 dolarów, gdyż, jak twierdzi, aresztowanie stało się przyczyną śmierci Golaba, który, przy odpowiedniej opiece lekarskiej, mógłby być uratowany.

Sprawiedliwy sędzia skazał własną żonę na grzywnę

W miejscowości Shenandoah w stanie Iowa w Ameryce północnej władze przestrzegają bardzo skrupulatnie wszystkich przepisów dla ruchu ulicznego i wszelkie wykroczenia przeciw tym przepisom jest surowo kara-

ne w trybie przyspieszonym.

Przed sądem takim znalazła się niejaka pani Fisher, oskarżona o to, że chciała przejść przez ulicę, gdy czerwone światło sygnatu nakazywało „stać”!

Sędzia nawet nie podniósł głowy z nad akt, zajęty studiowaniem jakiejś zailej sprawy.

Tu winą oskarżonej była jasna i nie było się nad czem zastanawiać. Wyrok więc był wydany natychmiast i wypadł niezwykle ostro „dla przykładu”:

5 dolarów i koszty sądowe.

Dopiero, gdy oskarżona, wysłuchała wyroku, wybuchnęła srebrzystym śmiechem, sędzia spojrzał na nią uważnie i twarz jego przybrała wyraz posepny.

Była to jego żona.

Sędzia zrozumiał, że tym razem, choć zupełnie niewinny, będzie musiał zapłacić grzywnę z własnej kieszeni.

*

Żona: — Napewno byłeś przygotowany na najgorsze, gdy w ubiegłym tygodniu zniknęłam z domu na kilka dni.

Mąż: — Istotnie. Zaraz wieǳiałem, że wrócisz.

Zręczność i siła

Wspaniały, potężny skok tanecza

HUMOR

Podróżujący w guzikach i zatraskach mister John Smith, przybywała noc do małego, ale zamożnego miasteczka angielskiego, gdzie jest tylko jeden hotel. Zajmuje więc w tym hotelu najładniejszy pokój i już przygotowuje się do spania, gdy nagle wpada zdyszany i zakłopotany właściciel.

— Panie Smith, — mówi podniesiony. — Książę Walii właśnie stanął w moim hotelu. Samochód zepsuł mu się w drodze i musi umie nocować. Niech pan tą jedną noc przepedzi w łazience, a księciu Walii odstapi swój pokój.

Mister Smith jest patriota i oczywiście zgodził się na propozycję. Ale w pośpiechu zbił ozdobę pokoju, szklana „recznik” małowana waza.

Po kilku latach niezbadane drogi mister Smitha znówu zawiodyły go do tego samego miasta i hotelu. Wchodząc do najpiękniejszego pokoju zauważył na czerwonej aksamitnej poduszce i pod szklanym kloszem przechowywanego czerepy zbitego wazonu.

To są bardzo cenne dla mnie relikwie — obiązał właściciela. — Ten wazon jego królewską mocą następcą tronu zbił własnoręcznie na głowie dziewczyny, która przyniosła mu zamiast wody do herbaty wodę do golenia.

Z powodu przepelnilenia hotelu pan Dreptański nocie w głównej sali na bilardzie. Na drugi dzień rano dostaje rachunek.

— Co? 15 złotych za jedną noc, spędzoną w sali restauracyjnej? Czy pan zwariował?

— Wcale nie. To bardzo tanio. Za samo użycie bilardu licze zwykle 2 złote za godzinę. Pański rachunek zestawiłem ulgowo.

Rybak-sportowiec

Oto wynik cierpliwej tresury zwierząt: byk andaluzyjski w skoku przez samochód.

— Nie rozumiem, jak pan może nosić tak wybrane spodnie do tak eleganckiego pala i kapelusza.

— Rzecz w tem, że pala i kapelusze zdejmują ludzie w kawiarniach, a spodni nie.

— Dzień dobry, kochanemu wujowi. Jakże wujaszek spędził noc? Nasze gościnne łóżko jest niestety nieco twardze.

— O, to drobnostka. Wstałem parę razy i przeszedłem się po pokoju, aby wypocząć i rozprostować kości.

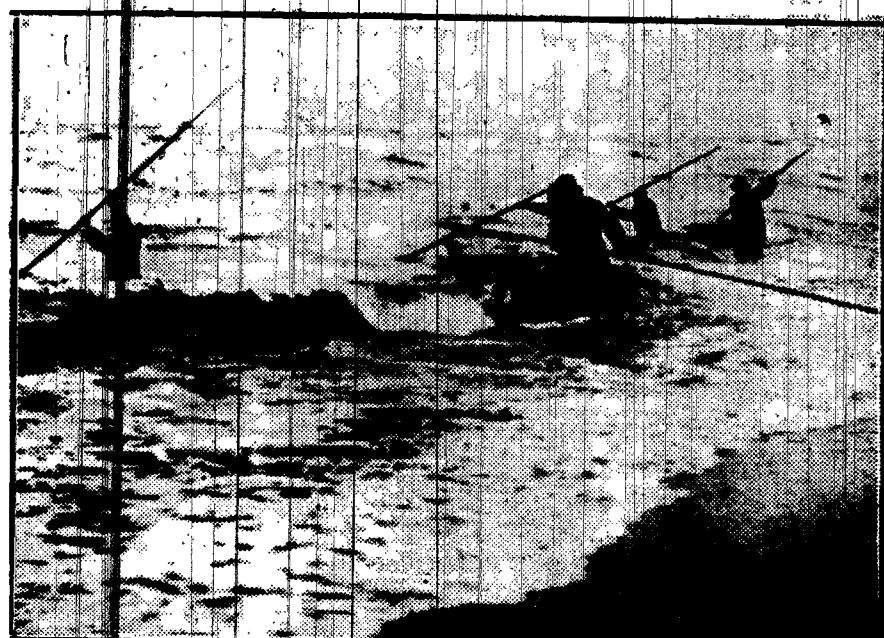
— Twarz pańska jest mi znaoma. Z pewnością widziałem ją już gdzieindzie.

— To wykluczone. Zawsze noszę ja na tem samem miejscu.

— Czy życie moje naprawdę było w niebezpieczeństwie, panie doktorze?

— To nie ulega najmniejszej wątpliwości. Wszak przez 14 dni znajdował się pan pod moją opieką.

Połów bursztynu

Rybacy kaszubscy poławiają na Bałtyku kawałki bursztynu, wyrzucone przez fale morskie na brzeg.

„Gwiazda reporterów” nie może narzekać na swoje zarobki

Najlepiej płatnym na świecie reporterem jest Edward Doherty, współpracownik amerykańskiego dziennika „Daily Mirror”, który codziennie pisze jednospal-

towy felieton pod tytułem „Wielkie miasto”.

Za felieton ten otrzymuje on tytuł honorarium 10 dolarów od wiersza.

W artykuliku, zapowiadającym serię tych felietonów, redakcja „Daily Mirror” pisła o tym swoim reporterze:

„Jest to prawdziwa gwiazda reporterów.

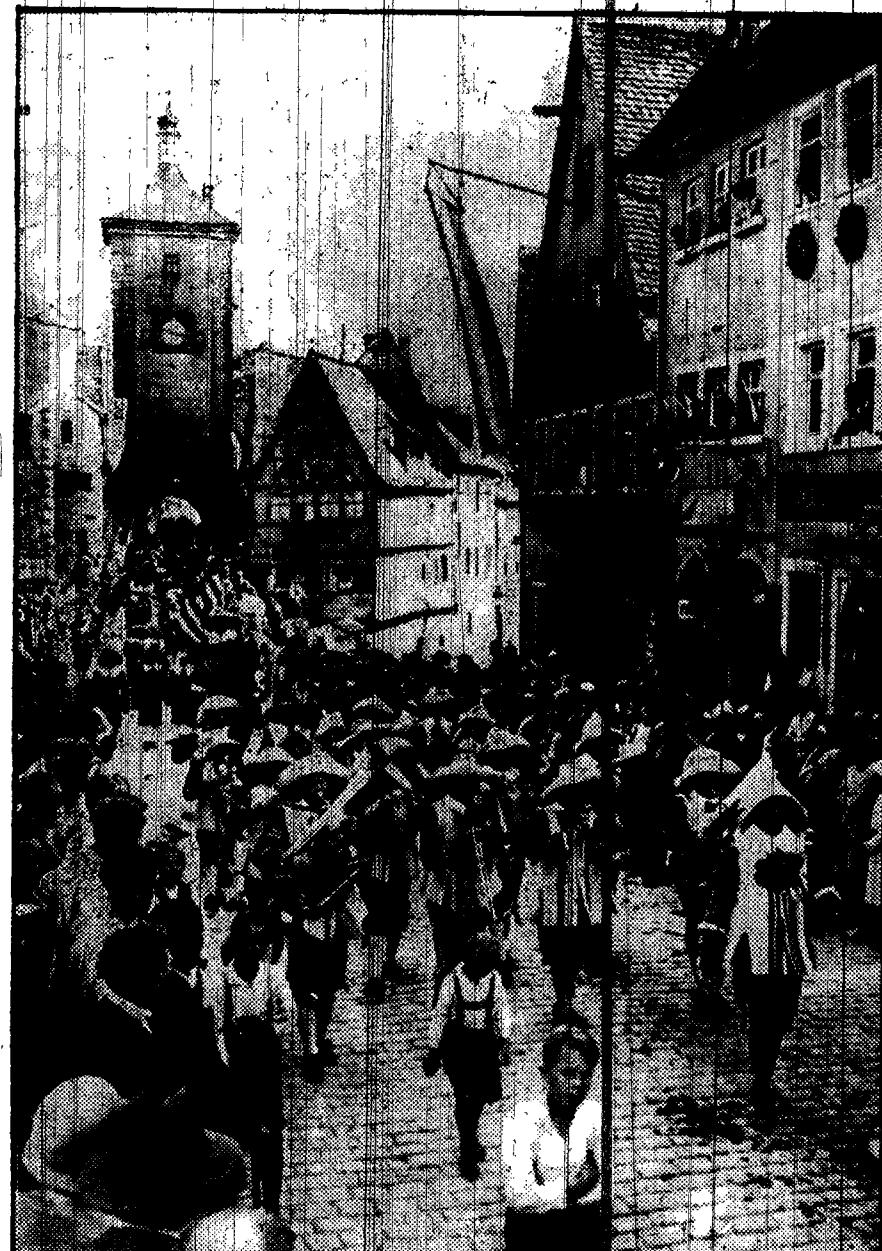
Doniósł on o 100 wypadkach morderstw. Robił wypyty z biskupami, mordercami, aktorami, złodziejami, mężami stanu, z Mussolinim i Woodrowem Wilsonem.

Napisał cały szereg biografii i kilka powieści kryminalnych, jak „Morderstwo na dachu”, „Oko brylantowe” i inne.

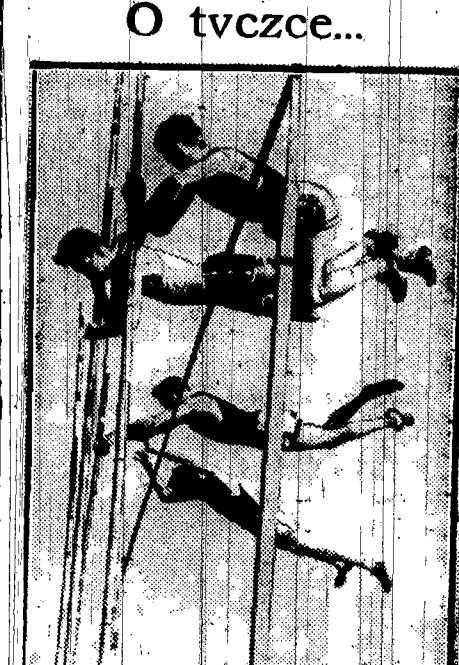
Doherty znany jest w Paryżu, Los Angeles i Chicago równie dobrze jak w Nowym Jorku.

Jest on najlepiej płatnym reporterem na świecie...“

Pochód historyczny

jakim miasto niemieckie Rothenburg uczciło 300-lecie swego istnienia. Niemcy pogłębiają przy pomocy tego rodzaju uroczystości przywiązanie swych obywateli do przeszłości i do narodowych oddziały kulturalnych.

Zawodnicy-lekkoatleci na konkursach znanego Uniwersytetu amerykańskiego w Yale w skoku o tyczce.

Andrzej Rymowicz

Z sutcrunu do hrabiowskich pałaców

Powieść na tle głośnego w Warszawie zdarzenia

HRABIA ALFRED GINIE...

Gdy zamknęła się brama za ostatnim autem gości, po przyjęciu w pałacyku hrabiny Szachmatowej, Irma i jej kamerdyner zasiedli do walnej narady.

— Ileż ten łobuz wygrał? — spytała Irma.

— No, zawsze ładny grosz gotówką... Oplaciło się przyjęcie... Ale o to mniejsza jest coś ważniejszego. Nigdy człowiek nie wie co mu szczęśliwy los może przynieść. Chciałem tylko trochę grosza w niewinnym i bezpiecznym sposobie wypompać z dwóch hrabiów, a tymczasem grubsa rybka połknęła haczyk...

Nie mów zagadkami, bo nic nie rozumiem...

— Więc ci powiem krótko: twój narzeczony hrabia Alfred przegrał do Wicka, w postaci barona Fidenbeka przeszło 300 tysięcy złotych... Jak ty myślisz, skąd on weźmie taką sumkę?

— Co ty mówisz! — przestraszyła się Irma. — Ależ to skandal! Jakże mogłs do tego dopuścić!... Co on sobie o mnie pomyśli?... Jesteś Karolu tak potwornie głupi, że drzę przed tem, do czego ta twoja głupota może mnie i ciebie doprowadzić...

Karol zaśmiała się ironicznie.

Już aby ty mnie nie bedziesz rozumieć uczyła. Nie bój się — jest lepiej, niż przewidywałem. Teraz posłuchaj co masz zrobić...

Wysłuchawszy dłuższej oracji hrabina musiała przyznać:

Tak, rzeczywiście... To weale nie głupi plan...

Zaraz też przystąpiła do pracy w myśl wskazówek swego wspólnika. Usiadła przy biurku i napisała dwa listy. Jeden z nich zaczynał się od słów „Szanowna Panie hrabino”, a nosił podpis rzekomego barona Fidenbeka, drugi zaś zaadresowany był do hrabiego Alfreda i zawierał prośbę o przybycie niezwłocznie w bardzo ważnej sprawie.

Ten drugi list wysłany był nazajutrz wczesnym rankiem. Karol zaniósł go osobiste i z niepokojem dowiedział się, że hrabia Alfred nie nocował w domu.

— Ładny gips — pomyślał sobie. — Tego by tylko brakowało, żeby ten smarkacz strzelił sobie w łeb, jak to czynią dżentelmeni, gdy nie mają czem zapłacić honorowego dluwu...

Zaniepokojony o dalszy bieg, tak świetnie zapowiadających się planów, Karol wrócił do domu.

Oboje z Irma spędzili całe przedpołudnie w ogromnym niepokoju.

Kilkakrotnie Irma telefonowała do pałacu na Pięknej i zawsze nadawała ta sama odpowiedź — „Młody pan hrabia jeszcze nie powrócił”.

Popołudniu, gdy ciągle jeszcze nie było żadnej wiadomości o Alfredzie, Irma dostała ataku furii.

Nie brakło ani jednego z najordynarniejszych słów, w stiku wymysłów, jakimi obrzuciła swego wspólnika.

— Widzisz głupce coś narobił!... Jednym zamachem zniweczyłeś wszystkie plany!... I coż teraz mamy robić? Zabierać manatki i wylościć się... Ta głupia wygrana nie pokrywa nawet tych wydatków, jakie musiałam z własnych pieniędzy poczyńc, żeby zacząć całą komedię... Dla ciebie na papierosy starczy i na wódke. Ale ja? Co mam robić? Za tydzień, za dwa, będąbym hrabina Orską, a teraz — szukaj wiatru w połu!... Może mi innego kandydata do reki poszukasz? A może mam wrócić do ciebie ukochany mężusiu?!

Karol słuchał wszystkiego cierpliwie, sam wściekły na siebie.

Wreszcie około godziny 5-ej popołudnia posłaniec przyniósł list, zaadresowany do hrabiny Szachmatowej.

Irma poznała pismo Alfreda. Rozerwała kopertę i jednym tchem poczęła czytać:

„Najdrobsza Irmo! Stała się rzecz straszna. Muszę zginąć z oczu ludzkich. Powiniem skończyć z życiem, ale nie mam sił. Przegrałem u Ciebie dużą sumę w karty do barona Fidenbeka. Nie mam takich pieniędzy. Wiem, że ojciec za mnie zapłaci, ale równocześnie zerwie ze mną stosunki. Sam sobie chce wymierzyć karę i odchodzi od ludzi. Trace Ciebie, która kocham szalenie. Czyż to nie dostateczna kara? Zegnaj! Twój do grobu Alfred”.

Irma oniemiała. List ten był dla niej ciosem straszliwym. Potwierdzał te ponure przewidywania, jakimi męczyła się od rana. Alfred odszedł. Piękne marzenia o milionowej fortunie Orskich i małżeństwie rozwiały się bezpowrotnie...

Spojrzała dzikim wzrokiem na Karola, który stał obok, z niepokojem śledząc wyrzą twarzy Irmy, gdy czytała list.

— Precz stąd! — krzyknęła takim głosem, że odwróciła się i weszła. Znała dobrze. Wiedziała, że w gniewie jest szalona, nie cofa się przed niczym.

W godzinę potem lokaj hrabiów Orskich przyniósł kopertę, z której wypadł czek do banku na sumę 320 tysięcy złotych i krótki, suchy list hrabiego z prośbą, aby Irma zechciała sumę te doreczyć baronowi Fidenbekowi, gdyż nie zostawił on adresu swemu dłużniowi...

Był moment, że Irma chciała z wściekością podrzeć czek.

Zamknęła się w swym buduarze, a Karol poszedł do garażu w głębi ogrodu, aby przy flaszce koniaku wraz z kamratem swym, szoferem pani hrabiny, Ignacym, przeklinać świat ludzi.

Hrabia Orski otrzymał również list od syna.

„Oicze — brzmiały słowa pożegnania. — Wybacz — słałem honor. Wiem, że błąd mój naprawisz. Przegrałem w karty do niejakiego barona Fidenbeka 320 tysięcy. Błagam, zapłać te pieniądze, przesyłając czek Irme, która zna adres barona. Ja odchodzi od Was i od Niej.

Zapomniacie o mnie do czasu, gdy będę mógł znowu do was powrócić po pokucie. Zgine dla was i dla ludzi. Nie szukajcie mnie... Wasz całym sercem Alfred”.

List ten był straszny ciosem dla rodzinów lekkomyślnego chłopaka.

Hrabia niezwłocznie napisał czek na sumę, wymienioną przez syna i przesłał Irme.

Nie mógł się zdobyć na żadne serdeczniejsze słowo do narzeczonej swego syna. Widział w niej zlego ducha Alfreda i jeśli co było pociechą dlań, to fakt, że teraz wreszcie rozchwiało się to małżeństwo.

— Uspokój się dziecko — mówił do płaczącej żony — Alfreda odnajdziemy. Musimy go odnaleźć... Nie mam jeszcze pojęcia, jakie ma plany, dokąd zamierza wyryszyć, gdzie go szukać, ale jestem pewien, że przedz iż później odnajdziemy go...

Jestem z niego dumny, że sam wymierza sobie karę za popełnione grzechy. Bóg strzegł, że nie wybrał rewolwerowej kuli...

Tegoż dnia hrabia Orski skomunikował się telefonicznie ze swym dobrym znajomym, wyższym urzędnikiem policji. Pojechał doń i poprosił o rade.

— Nie mogę, jak pan rozumie, szukać syna oficjalnie przez policję. Nie mogę dopuścić do skandalu. Cóż mi pan poradzi?

— Skieruję do hrabiego jednego z moich przyjaciół, któremu można całkowicie zaufać... Jestem pewien, że on odnajdzie pana syna.

Hrabia Orski powrócił do pałacu.

Libacja w garażu hrabiny Szachmatowej przeciagnęła się dobrze po południu. Kamerdyner i szofer wypili dwie butelki. Po trzecią nie chciał już Karol wracać, bojąc się, że spotka w pokojach Irmy, a jeszcze ja napewno złość nie odeszła.

Okno sypialni Irmy na pierwszym piętrze było otwarte.

Karol na palcach podszedł do ściany i nadstawił w góre uszu, pragnąc złapać jakiś szmer, któryby mógł go objąć, co Irma robi.

Usłyszał jej głos przyciszony:

— Alfredzie, jakże jestem szczęśliwa, żeś jednak przyszedł. Myślałam, że oszalałeś, gdy czytała twój list... Najdrobszy mój, już mnie nie opuścisz. Zobaczysz, że wszystko będzie dobrze. Możesz dla wszystkich zginąć, tylko nie dla mnie.

Pijany kamerdyner słuchał, własnym uszom nie wierząc.

— Cóż u licha, — mrukniał... — Albo ja się urżałem, albo ona zwariowała i sama do siebie gada...

Na palcach cichutko, jak kot wszedł do pałacu. Przesiągnął się przez amfiladę ciemnych pokoi i wreszcie podkradł się pod zamknięte drzwi sypialni Irmy.

Głos jej słychać było w dalszym ciągu, ale przez drzwi Karol nie rozróżnił słów.

Pochylił się i spojrzał przez dziurkę o kłuczu.

W świetle buduarowej, przyćmionej lampy ujrzał siedzącego na kanapie, obok hrabiego Alfreda Orskiego.

(Dalszy ciąg w numerze jutrzejszym).

„Święto Dziecka”

W dzisiejszym dniu „Święta Dziecka” o godz. 9 rano wszystkie szkoły powszechnne i prywatne wyruszą na wycieczkę do Zwierzyńca (do Rozkoszy).

Odbędą się tam gry i zabawy, w których weźmie udział około 10 tysięcy dzieci.

O godz. 15-ej nastąpi powrót i defilada na dziedzińcu Urzędu Wojew. przed Panem Wojewodą i Zarządem T-wa „Przystan”.

Jutro 4 b.m. na zakończenie „Tygodnia Dziecka” kwesta i zabawa ogrodowa.

W dniu tym całe społeczeństwo białostockie nie może uchylić się

Zawody konne w 14 D.A.K.

od ofiar i winno hojnie wesprzeć tak pożyteczna placówkę, jaką jest Wojewódzkie Towarzystwo Opieki Społecznej „Przystan”.

Jutro 4 b.m. o godzinie 16-ej odnieda się na placu sportowym 14 D.A.K. w koszarach im. gen. Bema zawody konne, urządzo-

ne staraniem klubu sportowego 14 D.A.K. przy współudziale 1 Szwadronu Piomerów.

Na program złożą się: 1) Konkurs hip. podoficerski; 2) Woltyzjerka na kole, 3) konkurs hip. oficerski, 4) woltyzjerka na prostej, i dżygitówka, 5) Pokazy piłkarskie 6) Pokaz baterii za-

przeżonej. Dla udogodnienia przejazdów zostaną uruchomione autobusy, które będą kursować od godz. 15-ej na linii Rynek Kościuszki Koszary im. gen. Bema.

Uroczystość Bożego Ciała

We czwartek dnia 4 czerwca r. b. przypada uroczystość Bożego Ciała.

Nabożeństwo w kościele Farnym rozpocznie się o g. 10-ej m. 20, po którym wyruszy procesja ulicami: Sienkiewicza, Warszawska, Pałacową i Ki-

lińskiego.

Wojsko, administracja, samorządy, szkoły i organizacje profesjonalne są o wzięcie udziału zwyczajem lat ubiegłych.

Mistrzem ceremonii w czasie procesji będzie p. profesor Leon Borucki.

Przygotowania do Zjazdu ochotników białostockiego baonu strzelców

Komitety organizacyjny Zjazdu ochotników podoficerów i strzelców byłego 8-go Baonu Strzelców Lit. Biał. Dyw., późniejszego III-go Baonu Białostockiego pułku Strzelców (79 p.p.)

wzywa wszystkich towarzyszy broni, by najdalej do dnia 1-go sierpnia b. r. podali swoje adresy do siedziby Komitetu Zjazdowego: Warszawa, Al. Jerozolimskie 30 m. 21.

Na gorącym uczynku potajemnego fabrykowania „samogonki”

Konfiskata wódki i urządzeń „gorzelni”

W dn. 30 maja o godz. 2-ej w nocy Komendant posterunku P.P. w Sopoćkinach schwytał na gorącym uczynku fabrykowania „samogonki” mieszkańca wsi Brzozówka, gm. Wołłowiczowce (pow. augustowski) Aleszczyka Józefa, lat 23.

Skonfiskowano 14 butelek „samogonki” i przyrządy do fabrykowania wódki: 2 kotły żelazne, rurę żelazną, drewniane koryto służące do chłodzenia, przygotowany roczyn i 1 beczkę do rozczyniania zyta.

Dowody rzeczowe z protokołu

Podczas przeprowadzonej w tamtej przesłano Urzędowi Akcyzy mieszkaniu Aleszczyka rewizji i Monopolów Państw. w Grodnie.

Tajemniczy trup mężczyzny

Władze dają do wyświetlenia strasznej zagadki

Przed paroma dniami na ul. Antoniukowskiej Nr. 20 w studni znaleziono trupa mężczyzny. Ogłędziny sądowo-lekarskie zwłok wykazały, że mężczyzna ten był z pochodzenia żydem, wzrostu średniego, szczupłej budowy ciała, ubrany w bluzę szara, kroju sportowego z ramionami, pod bluzą biały koszula, w kamizelach zdartych, czarnych, sznurowanych,

z podkówkami, opasany paśkiem skórzonym koloru czarnego.

Ne znaleziono przy nim żadnych dokumentów na podstawie których stwierdzić można byłoby identyczność topielca. Policja za zezwoleniem władz prokuratorskich wstrzymała pogrzeb i wystawiła zwłoki na widok w kostnicy szpitala św. Rocha dla rozpoznania.

Echa zabójstwa ś.p. strażnika Straży Granicznej

Wykrycie i ujęcie morderców

Sprawcy zabójstwa ś.p. strażnika Pacholskiego dokonanego dn. 14 listopada 1930 r. na terenie pow. szczuczyńskiego zostali ujęci są to: Blaszko Władysław, Cybulski Konstanty i Markowski Józef mieszkańcy wsi Osowiec.

W czasie rewizji w mieszkaniu u Cybulskiego znaleziono rower męski, świeżo lakierowany z akcesoriami, które stanowiły własność zabitego, dewizkę od zegarka, co do której

ponad wszelką wątpliwość ustalone, że zrabowana została Pacholskiemu.

W mieszkaniu Blaszki odnaleziono druty od błońników oraz błońniki rowerowe.

Pozatem stwierdzono, że u niejakiego Zamierowskiego znajdował się rewolwer kal. 9 mm, marki „Ceska Zbrojowica” oraz zegarek zgodny z opisem zegarka, jaki posiadał zamordowanego.

Pobór do wojska

Z dniem 6 czerwca rozpoczęta swe czynności Wojskowa Komisja Poborowa w lokalu przy ul. Warszawskiej 3.

Czas urzęduowania Komisji od godz. 8 rano. Obowiązkowi stawiający się podlegają wszyscy mężczyźni z Białegostoku urodzeni w 1910 roku i czasowo niezdolni do służby wojskowej (kat. B.) z roczników 1909 i 1908.

6 czerwca staje przed Komisją Poborową rocznik 1910 i kat. „B” rocznik 1909 i 1908 o nazwiskach z początkowymi literami A i C.

8 czerwca poborowi rocznika 1910 o nazwiskach z początkową literą B.

Zmiana Kursu autobusów miejskich

W związku z zamknięciem dla ruchu kołowego w godzinach 8.30–13 na odcinku ul. Warszawskiej od Sienkiewicza do Kościelnej Magistrat polecił autobusom komunikacji miejskiej, by kursowały przez ulice Nadzeczną i Kościelną. Przystanki ustanowiono: za mostem na ul. Nadzeczną, i u wylotu Nadzecznnej i Kościelnej.

POLSKIE ZAKŁADY

GRAFICZNE

„Dziennik Białostocki”

ul. Legionowa Nr. 1. Telef. 11.

Przyjmuję

wszelkie obstatunki w zakresie drukarstwa wchodzące.

Popierajcie L.O.P.P.

Straty wynoszą również 10 mtr. przygotowanego materiału i twierkowego (papierówka). Straty wynoszą przeszło 1000 złotych.

Przedłużenie linii autobusowej do Zwierzynca

Od dziś autobusy linii Nr. 1 kursować będą do ul. Wiosennej w Zwierzyncu, co stanowi wielką dogodność dla mieszkańców naszego miasta.

CENY OGŁOSZEŃ: 1 mm. wiersz 1 szp. w tekście 50 gr., za tekstem 20 gr. — Drobne 15 gr. za wyraz. — Układ ogłoszeń 8 szpaltowy.

Redaktor i wydawca Ignacy Malinowski.

Redakcja i Administracja Legionowa 1.

Zakłady Graficzne, Legionowa 1